

۱۵۶ - حظیره القدس

و قوله المطاع: " و آنچه الیوم نیز از لوازم ضروریّه و جالب و جاذب برکت سماویّه و کافل حفظ و حراست بندگان حضرت احدیّت است وقف و تخصیص محلی مناسب از برای تعیین مرکزیت امر الله است در هر نقطه از نقاط امریه باید یاران الهی در صفحات شرق نظر به تزییقات حالیه بملاحظه و اعتدال و سکون و حکمت و آرامی حرکت نمایند ولی مقصود از حکمت خاموشی و فراموشی و اهمال و تأجیل در اجرای این امر نه بلکه مقصود آن است که اعلان مرکزیت در بین جمهور نگردد و اسباب هممه و عربده و هیاهوی ناس نشود ولی تعیین مرکز ولو در زیر زمین باشد از احتیاجات شدیدۀ این یوم عظیم است اگر ممکن و اوضاع محلیّه مانع نه اجتماعات عمومیّه از برای ترتیل الواح و ادعیّه و مناجات و انعقاد محافل روحانیّه و مجالس تبلیغ و نطق و تذکار و اعیاد و ضیافت کلّ در آن نقطه ولو احقر نقاط باشد جمع و حصر گردد و اگر مناسب باشد و در مستقبل بنیان رفیع مشرق الاذکار در آن نقطه مبارکه نیز مرتفع شود نور علی نور گردد و آن نقطه حظیره القدس نامیده شود تا نفعات مسکیّه تضرعات قلبیه و مذاکرات روحانیّه و اجراءات جلیله اهل بهاء از حظائر قدس بصفحات مجاوره سرایت نماید و مشام مزکوم این عالم علیل را باز نماید و معطر و عنبرین کند "

و در ابلاغیه است: " راجع بحظیره القدس امر و اراده مقدّسه متعالیه چنان که این بنیان باید من جمیع الجهات جامع و مکمل و مزین و ممتاز باشد و مجامع عمومی و اعیاد و جلسات محفل روحانی و لجنه های امریه و کتابخانه امری و محفظه آثار ملی و دائره محاسبات و معاملات محفل روحانی و لجنه های آن نیز جمعاً حصر در این مرکز گردد تا مغناطیس تأیید شود و در انظار عموم جلوه حیرت انگیز نماید و اگر چنانچه نمایش داده میشود باید از حدّ آداب بهائی تجاوز ننماید نمایش ادبی و تاریخی و امری باشد تقلید اقوام و ملل خارجه بسیار مضرّ و علّت توهین امر الله و ایجاد مفسد نماید و مضرّ بأخلاق جوانان است زیرا محیط مستعدّ اینگونه مفسد و مکاره و افراد اهالی بیقید و وجهشان بغفلت و لا مذهبی متوجّه احبّاء باید مقاومت نمایند و در رفع این مفسد بکوشند نه آنکه ترویج و تقلید نمایند این مسأله باید به لجنه جوانان و لجنه ترقی اماء الرّحمن تاکید و سفارش شود و تصریح و تفهیم گردد "